

УДК 658.014

[https://doi.org/10.33296/2707-0654-16\(32\)-10](https://doi.org/10.33296/2707-0654-16(32)-10)

ШКУРЕНКО ОЛЬГА

доктор економічних наук, доцент,
Державний університет інфраструктури та
технологій,
м. Київ, Україна

ORCIDiD: <https://orcid.org/0000-0002-0460-4800>

ЧОРНА ТЕТЯНА

кандидат хімічних наук, доцент,
Українська інженерно-педагогічна академія,
м. Харків, Україна

ORCIDiD: <https://orcid.org/0000-0002-3497-2858>

**ІННОВАЦІЙНА СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА
В УМОВАХ АДАПТАЦІЇ ДО СУЧАСНИХ ВИКЛИКІВ**

Анотація. У статті доведено, що правильно обрана та обґрунтована інноваційна стратегія є гарантією успішного розвитку підприємства в майбутньому. Встановлено, що інновації в умовах адаптації до змін середовища є інструментом, який дозволяє відкрити можливості для виявлення та аналізу новітніх продуктів та процесів. Стратегія визначає вектор розвитку з орієнтацією на сучасні виклики, забезпечує адаптацію підприємства до вимог клієнтів, ринку та в результаті підвищення його конкурентоспроможності, успіх на майбутнє.

Проаналізовано ситуацію стосовно інноваційного розвитку, що склалась в Україні та на підприємствах. Зазначено, що ключовими причинами високої енергоємності є застарілість обладнання та технологічних процесів, висока доля енергоємних виробництв у ВВП країни, недостатньо розвинені сфери інформаційних технологій та послуг, тощо. Ліквідувати виявлені недоліки можливо через активізацію інноваційних процесів на підприємствах. Наведено топ-20 інноваційно активних компаній України.

Окреслено місце України за складовими Глобального індексу інновацій. Обґрунтовано, що інноваційна стратегія розвитку підприємства слід віднести до функціональних, оскільки визначає модель поведінки підприємства на ринку.

Представлено поетапне розроблення інноваційної стратегії розвитку підприємства та зазначено, що успіх її реалізації залежить від концентрації матеріальних, фінансових, інтелектуальних ресурсів для провадження пріоритетів інноваційного розвитку. Підкреслено, що при формуванні

інноваційної стратегії на підприємстві слід враховувати низку факторів, зокрема, ринкову позицію підприємства, його виробничий та технологічний потенціал, системи управління, етику та культуру бізнесу, а також потенціал наукових досліджень.

Окреслено механізми адаптації інноваційних процесів до сучасних викликів, до яких віднесено використання цифрових платформ та перехід на внутрішньокорпоративну або відкриту модель інновацій.

Ключові слова: стратегія; інновації; адаптивне управління; інноваційна стратегія; управління; розвиток; підприємство.

Вступ. В умовах сучасних викликів прийняття стратегічних рішень в системі менеджменту підприємства щодо інноваційних процесів є досить гострим питанням, оскільки існуючі підходи до управління не дозволяють досягти окреслених цілей. При цьому комплексне інноваційне перетворення підкреслює необхідність формування інноваційної стратегії розвитку підприємства, що обумовлено зростанням конкурентної боротьби. Гарантією успішного розвитку підприємства в майбутньому є правильно обрана та обґрунтована інноваційна стратегія, адже умови сьогодення потребують швидкої реакції на появу нових технологій.

Інновації в умовах адаптації до змін середовища є інструментом, що дозволяє відкрити можливості для виявлення та аналізу новітніх продуктів та процесів. В такій ситуації відкритість до інновацій є одним з головних факторів, що в майбутньому дозволяє підприємству рухатись швидко, навіть на випередження конкурентів.

Підкреслюючи актуальність, слід додати, що відповідно до Стратегії розвитку інноваційної діяльності на період до 2030 року, розвиток інноваційного потенціалу сприяє не лише динамічному розвитку та успіху, а також є засобом забезпечення безпеки та суверенітету держави, її конкурентоспроможності у сучасному світі [1].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематику інноваційного розвитку суб'єктів господарювання різних ієрархічних рівнів досліджували як

вітчизняні, так і зарубіжні науковці. Прохорова В., Пилипенко Г., Пилипенко Ю. та інші [3] акцентували увагу на значенні людського капіталу при формуванні інноваційної стратегії розвитку підприємств. У [2] обґрунтовано формування ресурсно-технологічної основи інноваційного співробітництва на засадах створення промислово-технологічних кластерів з акцентом на домінантні ознаки інноваційності підприємств. Чобіток В.І., Шелест Т.М. [4] досліджували систему управління підприємствами в умовах інноваційного розвитку. Ареф'єва О.В., Вовк О.М. [6] досліджували особливості реалізації інноваційного потенціалу підприємств в умовах відбудови економіки. Однак питання розробки інноваційної стратегії, адаптації інноваційних процесів до сучасних викликів залишаються дискусійними та потребують подальшого поглибленого вивчення, що зумовило актуальність та практичну значущість обраного напрямку дослідження.

Метою даної статті є обґрунтування науково-методичних підходів до розроблення інноваційної стратегії розвитку підприємства, її впливу на систему управління підприємством та окреслення механізму адаптації інноваційних процесів до сучасних викликів.

Виклад основного матеріалу. В умовах інноваційно-інвестиційної моделі розвитку економіки як основи, що визначає перспективи просування на міжнародній арені, інноваційна активність підприємств сприяє створенню інноваційного продукту на основі використання ресурсозберігаючих технологій поряд з процесами діджиталізації.

Саме інноваційний потенціал має стати рушієм економічного зростання та сприяти розвитку всіх сфер економіки, зокрема промисловості та аграрного сектору. Україна має ряд конкурентних переваг (ємність ринку, здатність до інновацій, наявність освічених кадрів, наукових шкіл), які дають змогу їй успішно виробляти інтелектуальні продукти, найвигідніші з яких – інновації передусім (але не тільки) науково-технічного характеру. Основою української

інноваційної конкурентоспроможності має стати людський капітал, а також знання і результати наукових досліджень. Їх ефективна реалізація в Україні з можливістю виходу на світові ринки сприятиме розвитку держави [1].

У країнах, що належать до числа інноваційних лідерів, спостерігаються висока концентрація найбільш рентабельних видів бізнесу, переважно високотехнологічна структура національного виробництва, винесення за межі країни промислово-технологічного циклу виробництв, які є еколого-, ресурсномісткими тощо [7]. Завдяки ефективній реалізації інноваційної стратегії забезпечується досягнення економічних успіхів у майбутньому, зокрема це доводить скандинавська модель підтримки інноваційної діяльності, а саме досвід Японії, Фінляндії тощо.

Методами стимулювання інноваційної діяльності є створення бізнес-інкубаторів; податковий кредит на дослідження; механізм венчурного фінансування тощо [8].

Створення бізнес-інкубаторів дозволить здійснювати підтримку стартапів щодо впровадження інновацій на підприємствах від створення та просування ідеї до її реалізації.

Механізм венчурного фінансування сприяє активізації інноваційної діяльності шляхом залучення інвестицій для наукових досліджень у наукоємних та високотехнологічних галузях.

Стратегія визначає вектор розвитку з орієнтацією на сучасні виклики, забезпечує адаптацію підприємства до вимог клієнтів, ринку та в результаті підвищення його конкурентоспроможності, успіх на майбутнє.

На думку експертів саме інновації являють собою мейнстрім, що в підсумку реалізації спрямовані на зростання вартості підприємства та перехід на нову модель розвитку. Інноваційні процеси на підприємстві передбачають прогресивні якісно нові зміни, що забезпечують технологічні переваги в напрямку інформаційних технологій, нанотехнологій, біотехнологій.

Проаналізуємо ситуацію стосовно інноваційного розвитку, що склалась в Україні та на підприємствах. Результати, що відображені в Національній економічній стратегії 2030, зокрема в документах Аудит економіки України свідчить про наступне. В Україні спостерігається найнижчий рівень енергоефективності економіки в світі, так на 1000 доларів ВВП в Україні витрачається вдвічі більше енергії, ніж в інших країнах. Однією із причин є відсутність стимулів до модернізації виробництва, при цьому погіршення конкурентоспроможності переробної промисловості пояснюється низькою продуктивністю. Ключовими причинами високої енергоємності є застарілість обладнання та технологічних процесів, висока доля енергоємних виробництв у ВВП країни, недостатньо розвинені сфери інформаційних технологій та послуг, висока частка тіньового сектору економіки, що спотворює показник енергоефективності. Високий рівень зносу енергосистеми призводить до значних втрат енергії: 44% енергії витрачається при перетворенні та транспортуванні до кінцевого споживача. Розрахункові втрати при транспортуванні енергії є значно вищими, ніж у більшості країн Європи [9-10].

Дослідимо динаміку інноваційної активності підприємств України. На рис.1 представлено двадцять інноваційних компаній України, які постійно активізують інноваційні процеси. Слід звернути увагу, що до топ-20 увійшли й промислові підприємства (ІНТЕРПАЙП, МЕТІНВЕСТ, LG), енергетичні (UDPRENEWABLES, YASNO), агропромислові (УКРЛЕНДФАРМІНГ, МХП, КЕРНЕЛ), також представлена сфера різноманітних послуг: телекомунікаційні, поштові, фінансові, інформаційних технологій, торгівля, охорона здоров'я тощо.

В цілому з усієї сукупності промислових підприємств близько 22% є інноваційно активними, однак у порівнянні з Європейськими країнами є найнижчою.

Інноваційний розвиток країн світу оцінюється за допомогою узагальненого показника Глобальний індекс інновацій (Global Innovation Index), складовими

якого є креативність, знання й результати наукових досліджень, бізнес-досвід, ринкові показники, інфраструктура, людський капітал і дослідження, інституції. Місце України за складовими Глобального індексу інновацій за 2018-2022 рр. представлено на рис.2.

Рис. 1. Інноваційні компанії України та їх новації

Джерело: створено авторами на основі [11]

У 2018-2022 рр. найбільш інноваційною країною є Швейцарія, за нею йдуть Швеція, США, Велика Британія, Нідерланди, Республіка Корея (вперше увійшла у 2021 році). Емпіричні дослідження динаміки цього показника довели, що у 2022 році порівняно з 2019 роком Україна погіршила свій рейтинг втративши 8 позицій й посіла 57 місце серед 132 країн, відповідно у 2021 році – 49 місце, у 2020 році – 45 місце, у 2019 році – 47 місце. За обсягами інновацій

позиція України також погіршилась, у 2022 році – 48 місце, у 2021, 2020 рр. – 37 місце. Сильною стороною для України залишаються знання й результати наукових досліджень, за цією складовою Україна знаходиться на 33 місці у 2021 році та на 36 місці у 2022 році [12, 13-15].

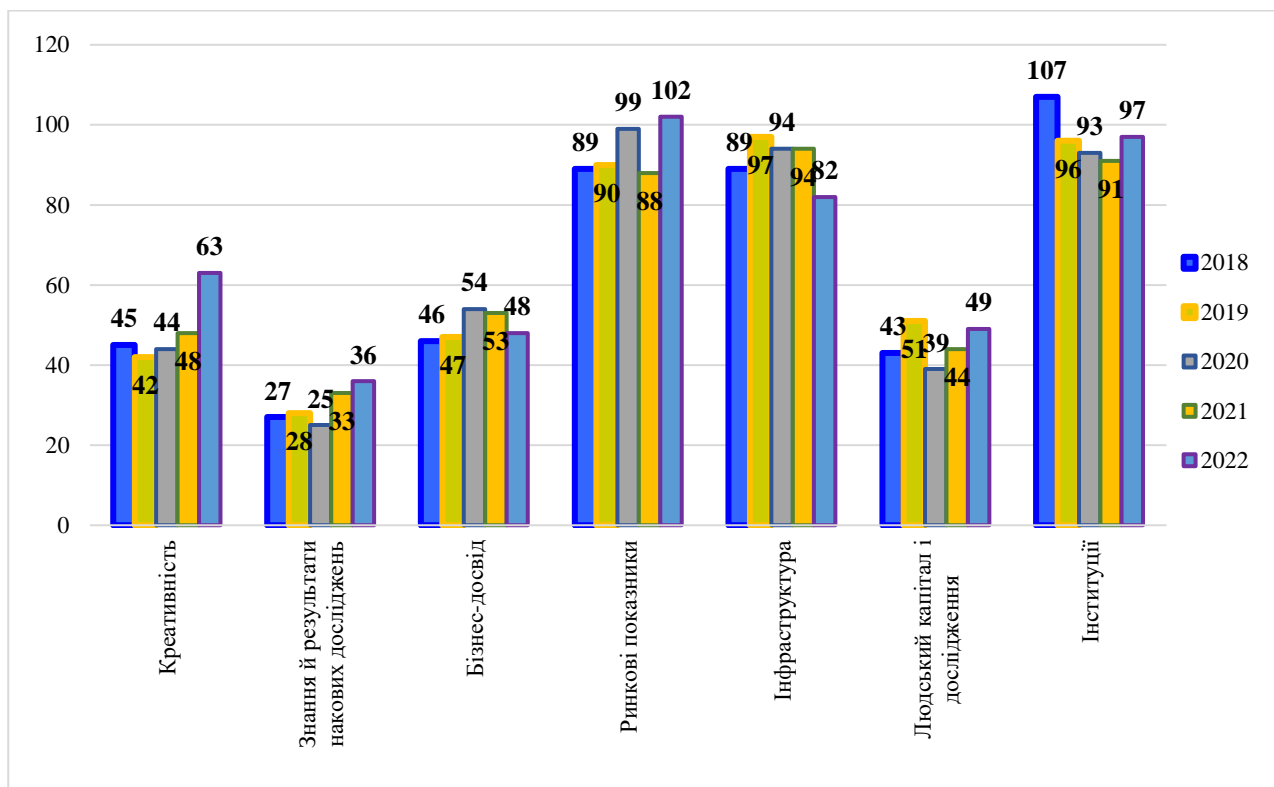

Рис. 2. Місце України за складовими Глобального індексу інновацій за 2018-2022 рр.

Джерело: створено авторами на основі [13-15]

Динаміка загальної суми витрат на інновації та обсяг реалізованої інноваційної виробництва за 2018-2020 рр. надано на рис. 3.

В Україні кількість промислових підприємств, що впроваджували інновації, складає в середньому 15% від загальної кількості промислових підприємств.

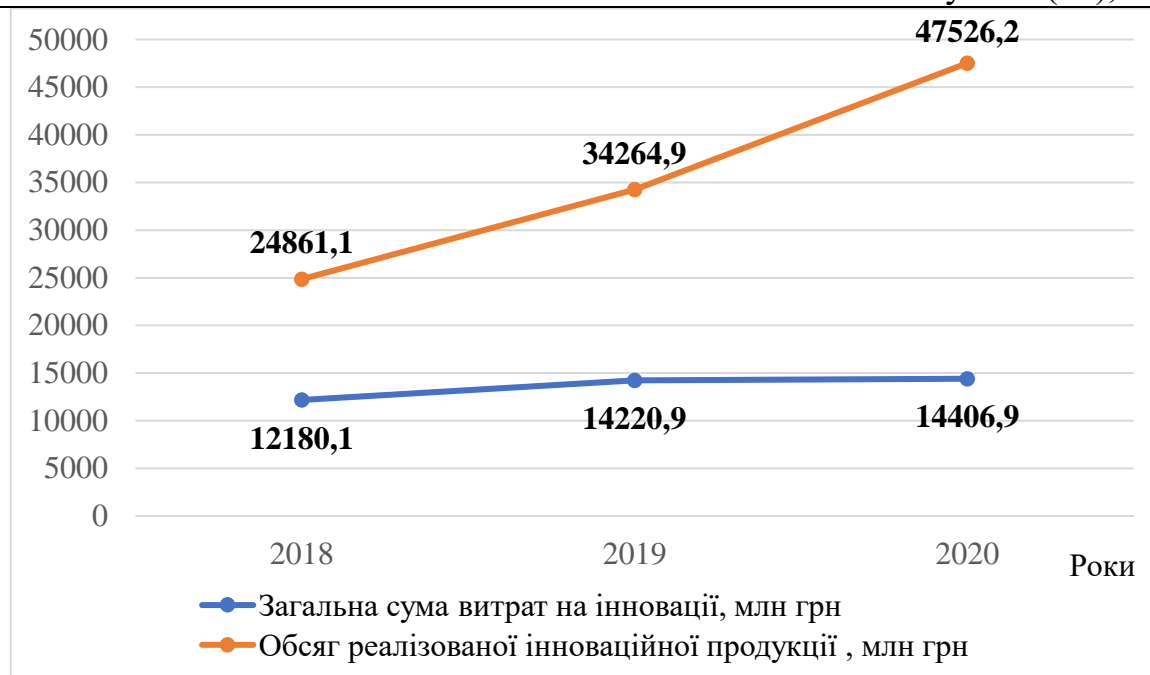

Рис. 3. Динаміка загальної суми витрат на інновації та обсягу реалізованої інноваційної продукції за 2018-2020 рр.

Джерело: створено авторами на основі [17]

Науковці виокремлюють різні види стратегій відповідно до класифікаційних ознак, при цьому інноваційну стратегію розвитку підприємства слід віднести до функціональних, оскільки визначає модель поведінки підприємства на ринку. Також слід зазначити, що інноваційна стратегія є також елементом корпоративної бізнес-стратегії, тому процес її розроблення має починатись з чіткого розуміння й формулювання конкретних цілей, які спрямовані на досягнення стійких конкурентних позицій.

Під інноваційною стратегією підприємства слід розуміти довгостроковий перспективний план розвитку, що складається з сукупності заходів щодо переходу на нову модель функціонування.

Інноваційна стратегія підприємства передбачає впровадження технологічних, управлінських, організаційних, продуктових інновацій з метою виробництва інноваційного продукту та адаптації до сучасних викликів.

Технологічні інновації передбачають розвиток матеріально-технічної бази завдяки реалізації новітніх технологій виробництва.

Отже, в інноваційній стратегії формується комплекс заходів, що спрямовані на технологічне вдосконалення виробництва, зміну організаційної структури, систему менеджменту в цілому.

Аналіз наукових доробок з проблематики розробки інноваційної стратегії дозволяє виокремити етапи її побудови, що подано на рис. 4.

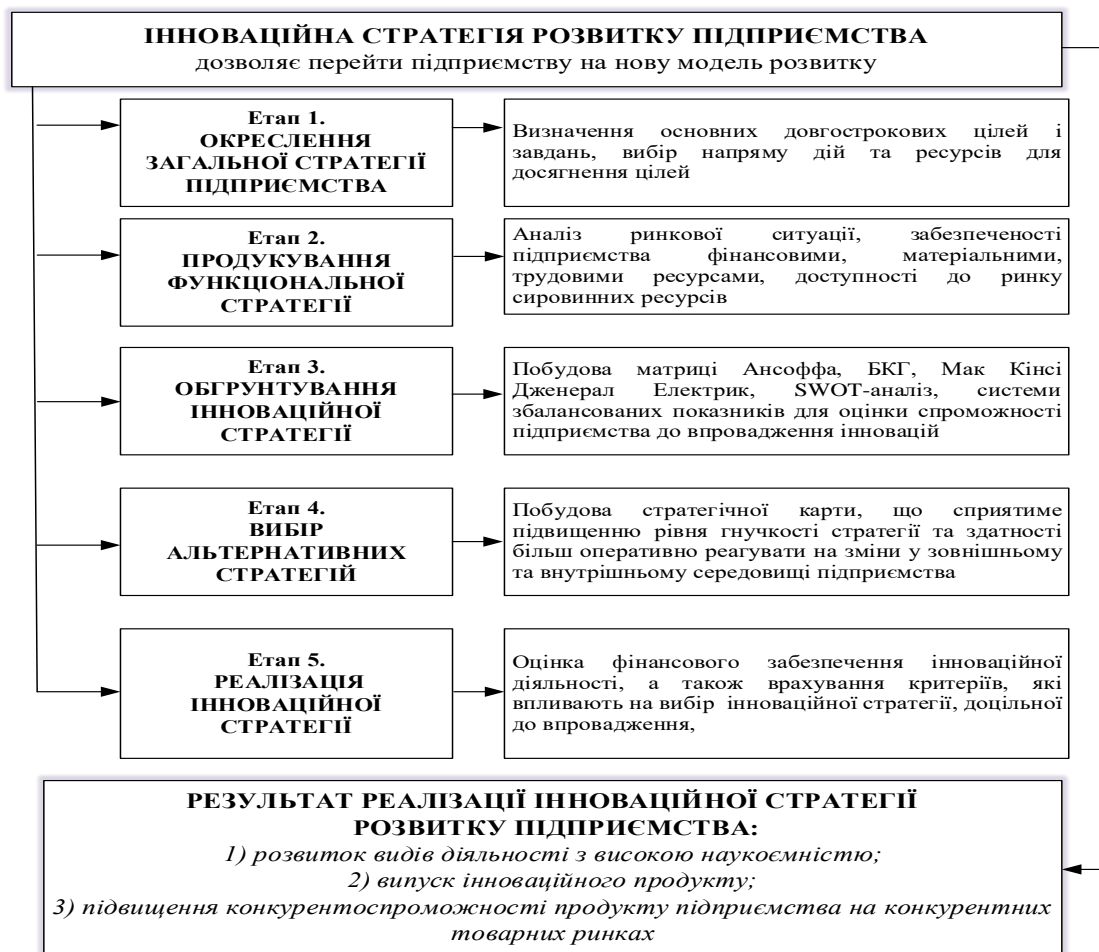

Рис. 4. Етапи побудови інноваційної стратегії розвитку підприємства

Джерело: створено авторами

Стратегічні інноваційні цілі при розробленні інноваційної стратегії розвитку підприємства носять декларативний характер, але є основою для підприємницької концепції й вже потім продукується функціональна стратегія і розробляється формальна система оперативних планів забезпечення.

В практиці в залежності від класифікаційних ознак існують різноманітні інноваційні стратегії, а саме наступальна та оборонна, активна та пасивна, горизонтальна, вертикальна та інтеграційна, віолентна, патієнтна, комутантна та експлерентна та інші. Але з огляду на адаптацію до сучасних викликів, одною з результативних має бути інноваційна стратегія бенчмаркінга або запозичення, яка передбачає придбання у інших підприємств новітньої технології або продукту. З іншого боку така стратегія має бути активною, тобто реагувати вчасно на зміну як внутрішнього, так і зовнішнього середовища.

При формуванні інноваційної стратегії на підприємстві слід враховувати низку факторів, зокрема, ринкову позицію підприємства, його виробничий та технологічний потенціал, системи управління, етику та культуру бізнесу, а також потенціал наукових досліджень. При цьому слід дотримуватись певних принципів побудови та орієнтуватись на загальну місію та генеральну ціль підприємства.

Успіх реалізації інноваційної стратегії розвитку підприємства залежить від концентрації матеріальних, фінансових, інтелектуальних ресурсів для провадження пріоритетів інноваційного розвитку.

В умовах невизначеності та підвищеного ризику інноваційні процеси, що відбуваються, потребують застосування адаптаційних механізмів для подолання негативних факторів.

Одним із механізмів адаптації інноваційних процесів на підприємстві до сучасних викликів має стати використання цифрових платформи для активізації інноваційної діяльності, що дозволить здійснювати ефективне управління інноваційними процесами на підприємстві та координацію між учасників таких процесів. Також адаптація має передбачати переорієнтацію підприємств на інноваційну діяльність, що покращить його становище на ринку. З цією метою можливий перехід на одну з моделей інноваційних процесів: внутрішньокорпоративна та відкрита. Внутрішньокорпоративна модель

інновацій дозволяє оптимізувати внутрішні процеси підприємства за рахунок вивільнення коштів та переорієнтації уваги на напрями, що визначено топ-менеджерами. Відкрита модель інновацій поєднує в собі внутрішні пріоритети підприємства та пошук стартапів для тестування та впровадження.

Висновки. Отже, підприємство, що обирає інноваційний шлях розвитку, має певні переваги на ринку продуктів, оскільки інноваційний продукт є конкурентним, відповідає змінам зовнішнього середовища, інтересам клієнтів, що в свою чергу забезпечує оптимальне використання ресурсів та покращення результативності діяльності.

Вироблення інноваційного продукту в умовах сучасних викликів має відбуватись при інфраструктурній підтримці всіх інновацій, що забезпечить адаптивність до сучасних викликів та технологічного розвитку, а також національну безпеку й незалежність, розв'язання екологічних та соціально-економічних проблем.

Використана література

1. Стратегія розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/526-2019-%D1%80#Text>.

2. Прохорова В. В., Шкуренко О.В. Інноваційність підприємств як детермінанта створення промислово-технологічних кластерів в контексті розвитку інноваційного співробітництва. *Проблеми економіки*. № 6 (46). 2021. С. 159-168.

3. Pylypenko H., Pylypenko Yu., Prokhorova V., Mnykh O. & Dubiei Yu. Transition to a new paradigm of human capital development in the dynamic environment of the knowledge economy. *Naukovyi Visnyk Natsionalnoho Hirnychoho Universytetu*. 6. 2021. Pp. 142-148. DOI: <https://doi.org/10.33271/nvngu/2021-6/170>.

4. Чобіток В.І., Шелест Т.М. Система управління промисловими підприємствами в умовах інноваційного розвитку: науково-практичні аспекти оцінки. *Проблеми економіки*. № 2 (48). 2021. С. 169-180.

5. Прохорова В., Божанова О., Дуднева Ю. Конвергентно-когнітивні основи інноваційного розвитку промислових підприємств. *Електронне наукове фахове видання «Адаптивне управління: теорія і практика» Серія «Економіка»*. Випуск 10 (20), 2021. [https://doi.org/10.33296/2707-0654-10\(20\)-07](https://doi.org/10.33296/2707-0654-10(20)-07).

6. Ареф'єва О.В., Вовк О.М., Дмитрик Х.Ю. Стратегічні орієнтири реалізації інноваційного потенціалу транспортних підприємств при відбудові економіки. *Східна Європа: економіка, бізнес та управління*. 2022. № 36. С. 40-44.

7. Кухарська Н. О. Економічне зростання як основа розвитку України. *Регіональна економіка*. 2007. № 2. С. 37-45.

8. Колещук О.Я. Моделі формування розвитку інноваційної діяльності. *Економічний вісник*. 2019. № 1. С.86-95.

9. Як перейти до інноваційного зростання в Україні. URL: <https://nv.ua/ukr/opinion/rozvitok-ukrajini-yak-pereyti-do-innovaciynogo-zrostannya-novini-ukrajini-50149766.html>.

10. Національна економічна стратегія 2030. URL: <https://nes2030.org.ua/#rec246061582>.

11. Топ-20 найбільш інноваційних компаній України. URL: <https://www.dsnews.ua/ukr/economics/top-20-samyh-innovatsionnyh-kompaniy-ukrainy-02122019220000>.

12. Інформаційні матеріали щодо стану інноваційної діяльності. URL: <https://www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=69b9a9bf-5fbc-4035-8c0f-ac26b853c0eb&title=InformatsiiniMaterialiSchodoStanuInnovatsiinoiDiialnosti>.

13. Global Innovation Index 2022. URL: https://www.wipo.int/edocs/pubdocs/en/wipo_pub_2000_2022/ua.pdf.

14. Global Innovation Index 2021. URL: https://www.wipo.int/edocs/pubdocs/en/wipo_pub_gii_2021/ua.pdf.

15. Global Innovation Index 2020. URL: https://www.wipo.int/edocs/pubdocs/en/wipo_pub_gii_2020/ua.pdf.

16. Єпіфанова І.Ю. Формування інноваційних стратегій промислових підприємств у сучасних умовах. *Підприємництво та інновації*. 2020. Випуск 13. С. 33-39.

17. Статистичний щорічник України за 2021 рік. URL: https://ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2022/zb/11/Yearbook_2021.pdf.

References

1. Stratehiia rozvytku sfery innovatsiinoi diialnosti na perioddo 2030 roku. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/526-2019-%D1%80#Text>.

2. Prokhorova V. V., Shkurenko O.V. Innovatsiunist pidpriemstv yak determinanta stvorennia promyslovo-tekhnologichnykh klasteriv v konteksti rozvytku innovatsiinoho spivrobitnytstva. *Problemy ekonomiky*. № 6 (46). 2021. S. 159-168.

3. Pylypenko H., Pylypenko Yu., Prokhorova V., Mnykh O. & Dubiei Yu. Transition to a new paradigm of human capital development in the dynamic environment of the knowledge economy. *Naukovyi Visnyk Natsionalnoho Hirnychoho Universytetu*. 6. 2021. Pp. 142-148. DOI: <https://doi.org/10.33271/nvngu/2021-6/170>.

4. Chobitok V.I., Shelest T.M. Systema upravlinnia promyslovymy pidpriemstvamy v umovakh innovatsiinoho rozvytku: naukovo-praktychnia spektyotsinky. Problemy ekonomiky. № 2 (48). 2021. S. 169-180.

5. Prokhorova V., Bozhanova O., Dudnieva Yu. Konverhentno-kohnityvni osnovy innovatsiinoho rozvytku promyslovykh pidpriemstv. Elektronne naukove fakhove vydannia «Adaptyvne upravlinnia: teoriia i praktyka» Seria «Ekonomika» Vypusk 10 (20), 2021. [https://doi.org/10.33296/2707-0654-10\(20\)-07](https://doi.org/10.33296/2707-0654-10(20)-07).

6. Arefieva O.V., Vovk O.M., Dmytryk Kh. Iu. Stratehichni oriientyry realizatsii innovatsiinoho potentsialu transportnykh pidpriemstv pry vidbudovi ekonomiky. Skhidna Yevropa: ekonomika, biznes ta upravlinnia. 2022. № 36. S. 40-44.

7. Kukharska N. O. Ekonomichne zrostannia yak osnova rozvytku Ukrainy. Rehionalna ekonomika. 2007. № 2. S. 37-45.

8. Koleshchuk O. Ia. Modeli formuvannia rozvytku innovatsiinoi diialnosti. Ekonomichnyi visnyk. 2019. № 1. S.86-95.

9. Iak pereity do innovatsiinoho zrostannia v Ukraini. URL: <https://nv.ua/ukr/opinion/rozvitok-ukrajini-yak-pereyti-do-innovaciynogo-zrostannya-novini-ukrajini-50149766.html>.

10. Natsionalna ekonomichna stratehiia 2030. URL: <https://nes2030.org.ua/#rec246061582>.

11. Top-20 naibilsh innovatsiinykh kompanii Ukrainy. URL: <https://www.dsnews.ua/ukr/economics/top-20-samyh-innovatsionnyh-kompaniy-ukrainy-02122019220000>.

12. Informatsiini materialy shchodo stanu innovatsiinoi diialnosti. URL: <https://www.me.gov.ua/Documents/Detail?lang=uk-UA&id=69b9a9bf-5fbc-4035-8c0f-ac26b853c0eb&title=InformatsiiniMaterialiSchodoStanuInnovatsiinoiDiialnosti>.

13. Global Innovation Index 2022. URL: https://www.wipo.int/edocs/pubdocs/en/wipo_pub_2000_2022/ua.pdf.

14. Global Innovation Index 2021. URL: https://www.wipo.int/edocs/pubdocs/en/wipo_pub_gii_2021/ua.pdf.

15. Global Innovation Index 2020. URL: https://www.wipo.int/edocs/pubdocs/en/wipo_pub_gii_2020/ua.pdf.

16. Iepifanova I. Iu. Formuvannia innovatsiinykh stratehii promyslovykh pidpriemstv u suchasnykh umovakh. Pidpriemnytstvo ta innovatsii. 2020. Vypusk 13. S. 33-39.

17. Statystychnyi shchorichnyk Ukrainy za 2021 rik. URL: https://ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2022/zb/11/Yearbook_2021.pdf.

Olga V. Shkurenko,

Doctor of Economics, Associate Professor,
State University of Infrastructure and Technologies, Kyiv, Ukraine

Tetiana O. Chorna

Candidate of Chemical Sciences, Associate Professor, Associate Professor of the
Department of Marketing and Trade Entrepreneurship,
Ukrainian Engineering and Pedagogical Academy, Kharkiv, Ukraine

INNOVATIVE STRATEGY FOR THE DEVELOPMENT OF THE ENTERPRISE IN THE CONDITIONS OF ADAPTATION TO MODERN CHALLENGES

Annotation. The article proves that a correctly chosen and justified innovation strategy is a guarantee of the successful development of the enterprise in the future. It has been established that innovation in terms of adaptation to environmental changes is a tool that allows opening opportunities for the identification and analysis of new products and processes. The strategy determines the vector of development with an orientation to modern challenges, ensures the adaptation of the enterprise to the requirements of customers and the market, and as a result of increasing its competitiveness, success for the future.

The situation regarding innovative development in Ukraine and at enterprises was analyzed. It is noted that the key reasons for high energy intensity are obsolescence of equipment and technological processes, a high share of energy-intensive industries in the country's GDP, insufficiently developed areas of information technologies and services, etc. It is possible to eliminate identified shortcomings through the activation of innovative processes at enterprises. The top 20 innovatively active companies of Ukraine are listed.

The place of Ukraine according to the components of the Global Innovation Index is outlined. It is justified that the innovative strategy of enterprise development should be classified as functional, as it determines the model of the enterprise's behavior on the market.

The step-by-step development of the enterprise's innovative development strategy is presented and it is noted that the success of its implementation depends on the concentration of material, financial, and intellectual resources for the implementation of innovative development priorities. It is emphasized that a number of factors should be taken into account when forming an innovative strategy at the enterprise, in particular, the market position of the enterprise, its production and technological potential, management systems, business ethics and culture, as well as the potential of scientific research.

The mechanisms of adaptation of innovation processes to modern challenges are outlined, which include the use of digital platforms and the transition to an intra-corporate or open model of innovation.

Key words: strategy; innovations; adaptive management; innovative strategy; management; development; enterprise.